

Mindre Meddelelser.

Den internationale kriminalistiske Forenings Fremtid. I det sidst udkomne Hæfte af Zeitschrift für die ges. Strafrechtswissenschaft (Bd. XXXVIII, Hæfte 6) har Professor i Berlin Franz von Liszt skrevet en Afhandling til Minde om den nys afdøde hollandske Professor G. A. van Hamel¹⁾, der sammen med Prins og von Liszt selv i 1888 stiftede den intern. krim. Forening, hvis Forretningsudvalg lige indtil Verdenskrigen fremdeles bestod af disse tre Foregangsmænd. I Slutningen af sin Afhandling kommer von Liszt ind paa Spørgsmaalet om Foreningens Fremtid²⁾ og udtaler sig herom omtrent i følgende Ord, der fortjener at bemærkes:

»Om den intern. krim. Forening vil genopstaa efter Krigen? Jeg haaber det visselig. Folkenes Had overfor hverandre, der nu gør fælles videnskabeligt Arbejde umuligt, kan ikke blive evigt bestaaende, selv om det ganske vist ikke vil være slukket med Fredsoverenskomsterne. Forretningsudvalget maa jo nok, naar Foreningen genoptager sine Arbejder, komme til at bestaa af ny Mænd. Den ydre Ledelse af Arbejderne vil vel for en Aarrække gaa over til Mænd fra de neutrale Stater. Et saadant Skifte vilde have kunnet være farligt for Foreningen, mens den endnu stod i Begyndelsen af sin Udvikling; siden har den i et 25aarigt Arbejde skaffet sig et fast Grundlag, der ogsaa er i Stand til at bære en Nybygning. Ingen af os er uerstattelig. I denne Erkendelse ligger Garantien for den menneskelige Udviklings Fremskridt. Lad saa ogsaa disse Linjer, der er helligede Erindringen om den hedengangne Ven, slutte med at udtrykke mit tillidsfulde Haab til Fremtiden.«

E. O.

Et tvivlsomt Tyveritilfælde er paakendt af den tyske Rigsret i December f. A.: Paa Sidesporet ved en Jærnbane-station henstod

¹⁾ Jfr. Frz Dahls Artikel om G. A. van Hamel, der findes ovenfor S. 207 ff.

²⁾ Om Krigens Indflydelse paa Foreningens tyske Medlemmers Opfattelse kan bl. a. henvises til Nord. Tidsskr. for Strafferet 1915 S. 243 ff.

en Tankvogn med Petroleum; den var utæt, saa at der dryppede Petroleum ud af den, og en foretagsom Mand stillede en Kande under Vognen og opfangede heri Draaberne. Han blev dømt skyldig i Tyveri, idet Retten statuerede, at den faldende Draabe endnu ikke var udgaaet af Ejerens Eje og Besiddelse. Dommens Rigtighed er formentlig meget omtvistelig; var Kanden ikke sat under Vognen, vilde Draaberne være faldet paa Jorden og absorberet af denne, altsaa ubetinget være ude af Ejerens Raadighed. Skal det paagældende Forhold være strafbart, maatte man vel konstruere Gerningsmanden som en ukaldet Medhjælper i Besiddelsen, der tilegner sig det opsamlede, og for danske Øjne vilde formentlig Strfls. § 248, dennes Analogi eller Analogien af Bedragerireglerne ligge nærmere.

I Ungarn har man som et Led i Forbrydelsens Bekæmpelse fra Sommeren 1916 begyndt tvangsmæssig at stedfæste de omvandrende Zigøjnere, idet disse anholdes og oversendes til deres Forsørgelseskommune eller i Mangel af en saadan til den Kommune, hvor vedkommende har opholdt sig længst. Myndighederne overtager Forvaltningen af deres Formue; Vogne, Heste, Vaaben o. l. sælges, og Provenuet forvaltes, idet Pengene først og fremmest anvendes til Køb eller Opførelse af Beboelser; er der ingen Midler hertil, betaler Staten, og efter 10 Aars Forløb faar Zigøjneren Legitimation paa Grunden. Militæretaten og Skolen tager de unge, samlevende Par faar Tilhold om at lade sig vie. I de første 10 Aar har den saaledes stedfæstede ingen politiske Rettigheder og staar under Kommunens Formynderskab. O. II.

Bøger indsendte til Redaktionen.

- Förhandlingar vid Svenska Kriminalistföreningens ordinarie årsmöte i Stockholm d. 29 och 30 september 1916. Stockholm 1917. Tidsskrift for Retsvidenskab. 30. Aargang (1917). 1ste og 2det Hæfte.
- Juridisk Tidsskrift 1917: Nr. 4 - 6.
- Svensk Juristtidning. 1917. Hft. 3 og 4.
- Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissenschaft. XXXVIII Bd. Hft. 5 og 6.
- Revue pénitentiaire et de droit pénal. Bulletin de la société générale des prisons. XXXI année. No. 1. Janvier—Février 1917. No. 2. Mars—Avril 1917.
-